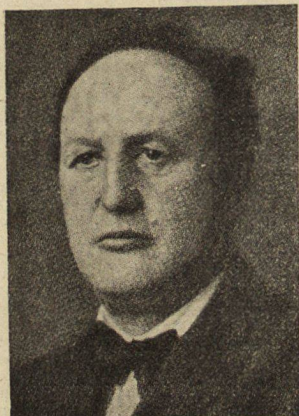

Парафраза върху цвѣтния валсъ отъ сюитата „Орѣхочупникъ“ на Чайковски, за пиано; „Хранили сме моретата хиляди години“, „Маршови тонове“ за хоръ и медни инструменти; „Веселата сватба“, „Баща и дъщеря“, „Лагерътъ“, „Съръ Егломоръ“, „Булчинска трагедия“ за хоръ и оркестъръ; несъпроводни хорови пѣсни; квинтетъ за флейта, обой, кларинетъ, хорна и фаготъ. „Албумъ“ и „Селска градина“ — за пиано; „Скандинавия“ — северни танци за виолончелъ и пиано, пѣсни.

Гренеръ, Паулъ — Græner, Paul — значителенъ компонистъ, род. 11 ян. 1872 въ Берлинъ, дето още като момче постъпва въ хора на „Дома“ и учи следъ това въ университета, капелмайсторъ въ разни нѣмски градове и въ Лондонъ, преподавателъ въ новата Виенска консерватория, директоръ на Моцартеума въ Залцбургъ, 1920—24; учителъ по композиция въ Лайпцигската консерватория, следъ това живѣе въ

Паулъ Гренеръ

Мюнхенъ. Въ своята инструментална музика Г. показва черти на импресионистъ — симфонията d moll, симфонията за арфа и стр. оркестъръ, а въ оперитъ си се явява като значителенъ представителъ на

модерната лирическа драма на на-настроението въ Германия. Творби: симфония d moll, две сюити, увертюра „Juventus academica“, „Фантазия“ (романтична), „Изъ царството на Панъ“, „Буколики ландшафтъ“, „Вариации върху една руска народна пѣсень“ — за оркестъръ; симфонията за струн. оркестъръ и арфа, комедията „Флейтата отъ Сансфучи“, концертъ за пиано и оркестъръ, концертъ за виолончелъ и оркестъръ, соната за цигулка и пиано, сюита за виолончелъ и пиано, „Камерно-музикална поема“ за клавиртрио, клавирквинтетъ „Копнежъ по морето“, Дивертиментъ за малък оркестъръ, 3 импресии, „Вилхемъ-Рабева музика“ и „Изъ царството на Панъ“ — за пиано; зингшпилъ „Четиригодишниятъ постъ“; опери: „Последната авантюра на Донъ Жуанъ“, „Сядътъ на глупцитъ“, „Теофано“, преработена подъ името „Бизанцъ“, „Ширинъ и Гертруде“ и „Възнесението на Ханеле“, много пѣсни (надъ 20 опуса) и хорове. Последнитъ му творби сж: „Нѣмска кантата“ и „Седмицата на чирака“ — за мъжки хоръ, операта „Фридманъ Бахъ“ (Берлинъ 1931). „Избавителъ не е далечъ“ — жимнъ за мъжки хоръ, духови инструменти и тимпани (1932).

Гретри, Андре Ернестъ Модестъ

— Grétry, Erneste Modeste — извънредно плодовитъ и популяренъ французски оперенъ компонистъ, род. 8 февр. 1742 въ Лиежъ, умр. 24 септ. 1813 въ Монморанси при Парижъ; църковенъ хористъ, училъ се самъ, като 17 г. юноша компониралъ една литургия, за която получава подкрепа отъ катедралната църква въ Лиежъ, отива въ Римъ, дето учи петъ години при Казалисъ. Тукъ съ първата си творба за сцена „La vendemmiatrice“ ималъ хубавъ успѣхъ, и следъ втората „Isabelle et Gertrude“, по съвета на Волтера, отива въ Парижъ. Първата му опера, която е имала успѣхъ тукъ, е „Le huron“; последвалитъ „Lucil“ и „Le tableau parlant“ („Говорящата картина“) направили името му вече известно на цѣлъ Парижъ. Въ крѣгло 50 сериозни и комически опери, изпълнени съ мелодическа красота, правдивостъ на израза и върностъ на декламацията, се е изявилъ голѣмия даръ на Г., особено въ об-